

Så jeg tror, at når det lige netop drejer sig om produktudviklingsordningen, så skal man passe på, hvordan man belægger sine ord. Med hensyn til om man kan fjerne støtten i ét hug fra dansk landbrug, så mener jeg, det er muligt, men man skal tænke godt over, hvordan det skal gøres. Man gjorde det i New Zealand for 10 år siden over en 2-årig periode, men det gav kaos i baglandet. Jeg synes ikke, at det er noget, man sådan lige skal afgøre i en diskussion om et produktudviklingsforslag, men jeg vil gerne deltage i debatten om det på et andet tidspunkt.

Så tilbage til det, det egentlig drejer sig om: ændringerne i den eksisterende lov om produktudvikling.

Dér vil jeg først sige, at en logisk konsekvens af, at man har lagt skovbruget over i Miljøstyrelsen, er, at loven bliver delt på det punkt, så produktudviklingen følger med over, og jeg er enig i forslaget's hensigt.

Så har jeg nogle spørgsmål til det, at man også udvider området til at kunne dække markedsføringen af jordbrugs- og fiskeriprodukter. Dér vil jeg gerne stille et spørgsmål til landbrugsministeren: Er det sådan, at de hidtidige midler i produktudviklingsordningen er brugt op, forstået på den måde, at sådan som ordningen er i dag, vil det – hvis der ikke bliver tilført nye midler – betyde, at støtte til markedsføring af de produkter kommer til at ske på bekostning af produktudviklingsprojekter?

Jeg kunne altså godt tænke mig at vide, om ordningen er brugt fuldt ud, eller om det er sådan, at der faktisk er luft til, at man godt kan lægge markedsføring ind.

Det næste, jeg gerne vil spørge ministeren om, er: Hvad menes der med, at man kan yde tilskud til markedsføring af jordbrugs- og fiskeriprodukter af høj kvalitet? Er det sådan, at kvalitetsbegrebet også omfatter den måde, man producerer på? Er det sådan, at man kunne forestille sig, at man netop ved en sådan ordning her, hvis der altså bliver trængsel om at bruge midlerne, kunne lave en positiv særbehandling af de produkter, der er fremkommet ved økologiske produktionsmetoder? Det ville jeg synes var en udmærket ting.

Så er jeg enig i de småbemærkninger, der er om, at man også – så vidt jeg kan forstå – øger maksimumsbeløbet fra 400.000 til 600.000 kr. Det vil kunne komme dem til gode, som laver fuldskalaforsøg med staldsystemer, og det er udmærket.

Så vil jeg gerne stille et tredje spørgsmål til ministeren. Der står i bemærkningerne til forslaget: »Hvorvidt dele af de pågældende midler vil kunne anvendes« – altså EU-midlerne – »til markedsføring, vil først kunne afklares, når Europa-Kommissionens godkendelse foreligger.« Mit spørgsmål er: Hvad sker der, hvis de siger nej, hvad vil det betyde for ordningen? Jeg er klar over, at hvis de siger ja, så er der ingen problemer, men hvordan vil ministeren håndtere et eventuelt nej? Kan man lave ordningen, sådan at det alene er de nationale midler, den kommer til at køre på, eller bliver ordningen sat ud af kraft?

Med disse bemærkninger skulle det gerne fremgå, at vi gerne vil støtte ændringerne i loven, men at vi har nogle ting, vi gerne vil have klaret op i den forbindelse og muligvis præciseret under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er til hr. Bent Hindrup Andersen, som lidt må have overset, hvad det er, vi taler om, for hvis man ser i den skriftlige fremsættelse, som landbrugs- og fiskeriministeren har givet med lovforslaget, så står det i næstsidste afsnit: »Lovforslaget er endvidere en del af den danske gennemførelse af kompensationsbetalinger inden for landbrugssektoren i medfør af« – og så kommer det morsomme – »Rådets forordning om udligning som følge af fald i omregningskurser for bestemte valutaer.« Det er med andre ord landbruget selv, der har tjent de her penge ind.

Og så kommer hr. Bent Hindrup og siger: Jamen det er jo de små folk – arbejdstagere og lign. – der har tjent dem ind. Nej, det er det altså ikke. Det er såmænd landbrugets egne penge, som de skulle have haft. Dem bruger man altså nu til at lave en produktudvikling. Jeg har også sagt, at jeg for så vidt intet har imod produktudvikling, så det er ikke det, jeg taler om. Jeg taler om støtteordninger generelt.

Men der er altså ingen, der skal komme og fortælle mig, at det her er til størst fordel for den lille landmand. De, der har den største fordel, er dem, der forarbejder produkterne i forvejen, altså slagterierne, mejerierne osv. Det er dem, der får mulighed for at lave en specifik yderligere produktudvikling. Det er altså ikke den lille landmand med 20-30 tønder land, der får noget ud af det her, medmindre man kan sige, at han selvfølgelig i den sidste ende vil få noget ud af